

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: Orange European Smallcap Fund N. V.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 56 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, ΕΚ, την έννοια ότι αντιβαίνει προς την απαγόρευση του άρθρου 56 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, με την οποία συμψηφισμός που πρέπει να παρασχεθεί σε οργανισμό συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα, λόγω παρακατηθέντος σε άλλο κράτος μέλος φόρου στην πηγή επί των ληφθέντων μέσω του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα μερισμάτων, περιορίζεται –για τους εκτιθέμενους στο τέλος του σημείου 5.2.1 αυτής της αποφάσεως λόγους–

α. στο ποσό που θα μπορούσε να διακανονίσει φυσικό πρόσωπο με κατοικία στις Κάτω Χώρες βάσει φορολογικής συμβάσεως συναφθείσας με το άλλο κράτος μέλος,

β. αν και καθόσον οι μέτοχοι του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα είναι φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν κατοικία στις Κάτω Χώρες ή νομικά πρόσωπα που δεν υπόκεινται στον ολλανδικό φόρο νομικών προσώπων;

2) Σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

2.α. Εμπεριέχεται στην έννοια «άμεσες επενδύσεις» κατά το άρθρο 57, παράγραφος 1, ΕΚ και η κατοχή πακέτου μετοχών μιας εταιρίας, όταν ο κάτοχος των μετοχών τις έχει απλώς ως επένδυση και το μέγεθος του πακέτου δεν παρέχει στον κάτοχο τη δυνατότητα ασκήσεως καθοριστικής επιρροής στη διαχείριση ή στον έλεγχο της εταιρίας;

2.β. Είναι βάσει του άρθρου 56 ΕΚ κάθε συναφής με επιβολή φόρου περιορισμός της κυκλοφορίας κεφαλαίων, ο οποίος θα ήταν ανεπίτρεπτος, αν αφορούσε διασυνοριακή κυκλοφορία κεφαλαίων εντός της ΕΚ, ομοίως ανεπίτρεπτος στην περίπτωση της ίδιας κυκλοφορίας κεφαλαίων –υπό, εξάλλου, παρόμοιες περιστάσεις– προς και από τρίτες χώρες;

2.γ. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2.β, έχει το άρθρο 56 ΕΚ την έννοια ότι δεν συνάδει προς αυτό το άρθρο ο εκ μέρους κράτους μέλους περιορισμός φορολογικού συμψηφισμού παρεχομένου σε οργανισμό συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα σε σχέση με φορολόγηση στην πηγή λαμβανομένων μερισμάτων που προέρχονται από τρίτη χώρα, ο οποίος περιορισμός θεμελιώνεται στο γεγονός ότι δεν έχουν όλοι οι μέτοχοι του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα τόπο κατοικίας στο οικείο κράτος μέλος;

3) Επηρεάζεται η απάντηση στα προηγούμενα ερωτήματα από το αν

3.α. ο παρακρατούμενος εντός άλλης χώρας φόρος επί του λαμβανόμενου μερισματος που προέρχεται από αυτή τη χώρα είναι υψηλότερος από τον φόρο στον οποίο

υπόκειται εντός του κράτους μέλους της έδρας του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα η αναδιανομή αυτού του μερισματος σε αλλοδαπούς μετόχους,

3.β. οι μέτοχοι του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα, οι οποίοι έχουν τόπο κατοικίας εκτός του κράτους μέλους της έδρας του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα, κατοικούν ή έχουν έδρα σε χώρα με την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει συνάψει σύμβαση που προβλέπει αμοιβαίο διακανονισμό φόρου στην πηγή επί μερισμάτων,

3.γ. οι μέτοχοι του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα, οι οποίοι έχουν τόπο κατοικίας εκτός του κράτους μέλους της έδρας του οργανισμού συλλογικών επενδύσεων φορολογικού χαρακτήρα, κατοικούν ή έχουν έδρα σε άλλη χώρα της ΕΚ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundeskommunikationssenat (Αυστρία), στις 27 Απριλίου 2006 — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Υπόθεση C-195/06)

(2006/C 178/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundeskommunikationssenat (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Österreichischer Rundfunk (ORF)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ (2) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως «ηλεκτρονικά μέσα» νοούνται και οι εκπομπές ή τα μέρη εκπομπών στο πλαίσιο των οποίων οι ραδιοηλεκτρονικοί οργανισμοί παρέχουν στους τηλεθεατές τη δυνατότητα να μετάσχουν διά της απευθείας κλήσεως ορισμένων τηλεφωνικών αριθμών με επιπλέον χρέωση και, ως εκ τούτου, έναντι πληρωμής σε τυχερό παίγνιο αυτού ακριβώς του ραδιοηλεκτρονικού οργανισμού;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Πρέπει το άρθρο 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως «τηλεοπτική διαφήμιση» νοούνται και οι ανακοινώσεις σε εκπομπές ή μέρη εκπομπών στο πλαίσιο των οποίων ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός παρέχει στους τηλεθεατές τη δυνατότητα να μετάσχουν διά της απευθείας κλήσεως ορισμένων τηλεφωνικών αριθμών με επιπλέον χρέωση και, ως εκ τούτου, έναντι πληρωμής σε τυχηρό παίγνιο αυτού ακριβώς του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού;

(¹) ΕΕ L 298, σ. 23.

(²) ΕΕ L 202, σ. 60.

Αίτηση αναιρέσεως της Cementbouw Handel & Industrie BV, της 4ης Μαΐου 2006, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 23 Φεβρουαρίου 2006 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-282/02: Cementbouw Handel & Industrie B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cementbouw Handel & Industrie BV (εκπρόσωποι: W. Knibbeler, O. Brouwer και P.J. Kreijger, lawyers)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 με την οποία:

α) απορρίφθηκε η προσφυγή που είχε ασκήσει η ανααιρεσείουσα

β) καταδικάστηκε η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα

— εφόσον κριθεί αναγκαίο, να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων από τυχόν παρεμβάσεις.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα εμμένει ως προς το ότι, με την απόφασή του της 23ης Φεβρουαρίου 2006, το Πρωτοδικείο:

α. ερμήνευσε και εφήρμοσε εσφαλμένα τα άρθρα 1, 2 και 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1310/97 (κανονισμός περί συγκεντρώσεων) (¹) και

β. παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και ερμήνευσε και εφήρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων,

με αποτέλεσμα να οδηγηθεί πεπλανημένως στην απόρριψη της προσφυγής που είχε ασκήσει η νυν ανααιρεσείουσα και δεν ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής απορριπτόντας την πρώτη ομάδα συναλλαγών της προσφεύγουσας και της Haniel ως ανεπαρκή.

(¹) ΕΕ L 180 της 9/7/1997, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Groningen στις 2 Μαΐου 2006 — Essent Netwerk Noord κ.λπ. κατά Aluminium Delfzijl BV

(Υπόθεση C-206/06)

(2006/C 178/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Groningen

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Essent Netwerk Noord κ.λπ.

Εναγομένη: Aluminium Delfzijl BV